

Aktivita : **Janko a Marienka**

Výkonový štandard: Pomocou ilustrácií a s pomocou učiteľky reprodukuje dôležité udalosti prečítaného textu. U1 -11-

Vzdelávacia oblasť: Jazyk a komunikácia

Vek.skupina: 3-4 ročné deti

Motivačná časť: deti, viete o tom, že nie je správne brať si od cudzích ľudí sladkosti či iné veci? (počkáme na odpoveď). Prečo to nie je správne? */lebo mi nás niekto mohol ukradnúť, alebo by nám mohol dať otrávené sladkosti.../* Vy budete múdri a budete vedieť, že to nie je správne. Ale ja poznám rozprávku o dvoch deťoch, ktoré sa volali Janko a Marienka a tie neboli také múdre...

Hlavná časť: prečítame si rozprávku:

O Jankovi a Marienke

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna chalúpka a v nej býval drevorubač so svojimi deťmi – Janičkom a Marienkou a s ich macochou. Rodina drevorubača bola veľmi chudobná, čoskoro nemali čo do úst vložiť. Macocha jedného dňa spustila: „Štyria sa neuživíme, zajtra vezmeš deti do lesa a necháš ich tam.“ Drevorubač nechcel, ale nakoniec súhlasil. Nevedeli, že Janičko a Marienka všetko počuli. Janičko dostal nápad. „Neboj sa Marienka, my v lese nezostaneme“, povedal. Išiel pred chalúpku a nazbieral kamienky. Na druhý deň si kamienkami značil cestu, aby sa večer mohli vrátiť domov. Keď prišli do lesa, otec rozložil oheň a šiel rúbať drevo. Deťom bolo pri ohníčku dobre a o chvíľku zaspali.

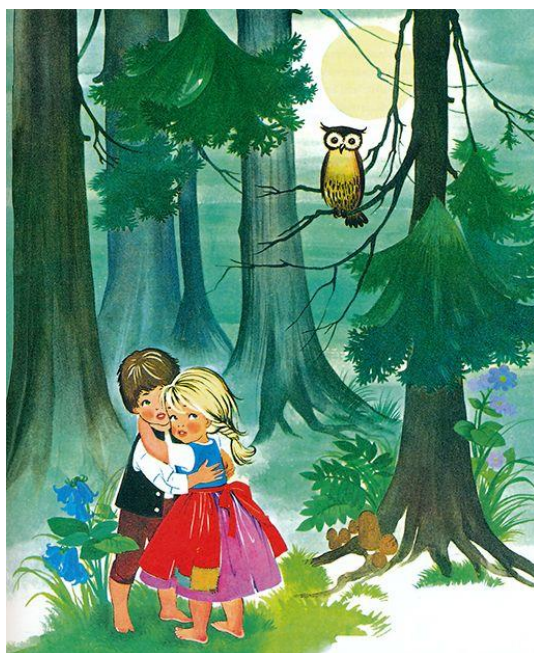
Keď sa zobudili, bola už noc a v lese boli sami. Marienka začala plakať, ale Janičko ju začal upokojsť: „Neboj sa Marienka, ja cestu domov nájdem.“ A naozaj. Kamienky sa vo svetle mesiaca leskli a dovedli ich až k chalúpke. Macocha z toho radosť nemala. Bieda však bola čoraz väčšia. Macocha znovu prehovorila drevorubača, aby vzal deti do hory a nechal ich tam. „Ale musíš ísť hlbšie do hory, aby už nenašli cestu domov“, vravela. Janičko a

Marienka opäť všetko počuli. Pretože ich macocha zamkla v izbičke, nemohol si Janičko nazbierať kamienky. Ale vedel si poradiť. Cestu domov bude značiť omrvinkami z chleba, ktorý dostanú namiesto obeda. Ako si povedal, tak aj spravil. Keď prišli hlboko do hory, otec založil oheň. „Idem rúbať drevo, do večera sa vrátim“, povedal a odišiel. Deti opäť pri ohníčku zaspali a zobudili sa až v noci. Začali hľadať cestu domov, lenže beda. Kým spali, všetky omrvinky vyzobali vtáky. Deťom nezostalo nič iné, len sa spoľahnúť sami na seba. Blúdili lesom. Snažili sa nájsť cestu domov, keď v tom uvideli svetielko, ktoré ich priviedlo k chalúpke. A nebola to hocijaká chalúpka! Bola z medovníkov a iných dobrôt. A pretože deti boli hladné, pustili sa hneď do sladkostí. V tom sa z domčeka ozvalo: „Ktože mi to láme medovníček?“ Deti pohotovo odpovedali: „Nikto, to je iba vetriček.“ A jedli ďalej. Nevedeli, že je to chalúpka zlej ježibaby. Na medovník lákala deti, ktoré zablúdili v lese. Ježibaba vyšla von z chalúpky, chytila Janička a Marienku a zaviedla ich dnu. Janička dala za mreže, aby si ho vykrmila. Marienka jej musela slúžiť. Janičko dostával každý deň samé maškrtky, aby rýchlo priberal, a aby si ho ježibaba mohla čoskoro uvariť a zjesť. Raz za čas prišla k chlieviku a chcela, aby Janičko vystrčil prsteček a ona mohla zistiť, či už priberá. Ale Janičko nebol hlúpy a ježibabe vždy vystrčil kostičku. Ohmatkáva ježibaba kostičku, krúti hlavou. „Juj, aký si chudý“, vraví nespokojne. „Musím si ťa ešte vykrmiť!“ Jedného dňa sa však nahnevala a rozhodla sa, že tak, či tak Janička si upečie a zje. Marienka veľmi plakala, ale ježibaba sa nedala obmäkčiť. „Najskôr zakúrime v peci a upečieme chlieb“, oznámila ježibaba. „Marienka vlez dnu a zisti, či je pec dost horúca.“

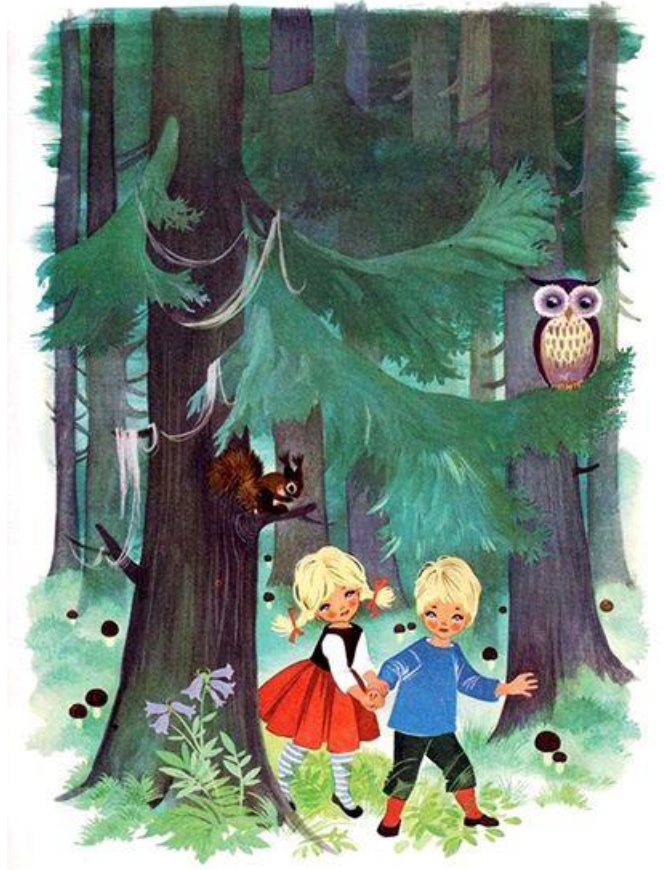
„Ale ja neviem ako sa do pece lezie,“ robila zo seba Marienka hlúpu. „Môžete mi to ukázať?“ Ježibaba netušila, že je to pasca a bez najmenšieho podozrenia vliezla do pece. Marienka ani chvíľku nezaváhala, strčila babu do pece a zavrela ju tam. Potom vyslobodila Janička a spolu utekali domov tak rýchlo ako len vládali. Keď dobehli do chalúpky na kraji lesa, zistili, že macocha medzitým aj tak odišla z domu. Nešťastný otec sa veľmi trápil a každý deň hľadal svoje deti. Akú len mal radosť z ich návratu! A tak sa spoločne radovali a sľúbili si, že už navždy zostanú spolu v ich chalúpke na kraji lesa.

Fixačná časť: poďme si rozprávku zopakovať. Pomôžu nám k tomu obrázky.

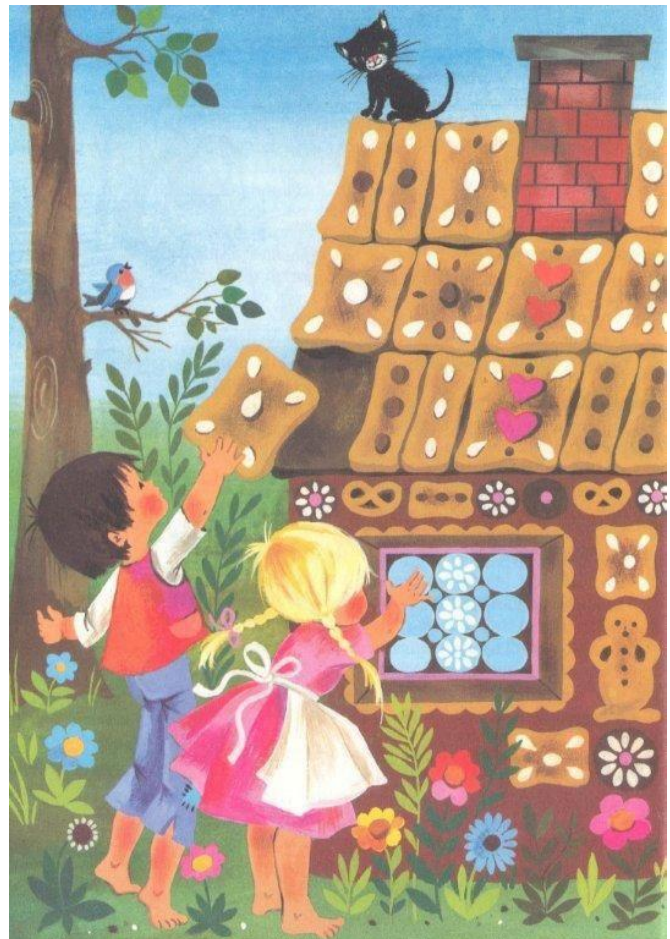
Ako sa volali deti z rozprávky?

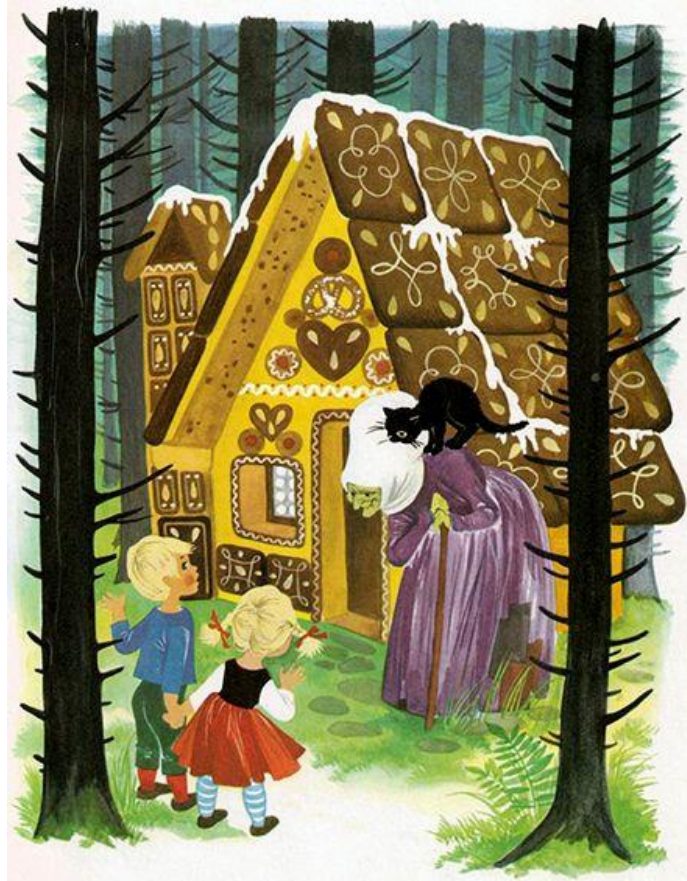
Prečo chcela macocha, aby otec nechal deti v lese?

Podarilo sa deťom vrátiť z lesa?

*Kam priviedlo svetielko v lese deti?
Z čoho bol postavený domček?*

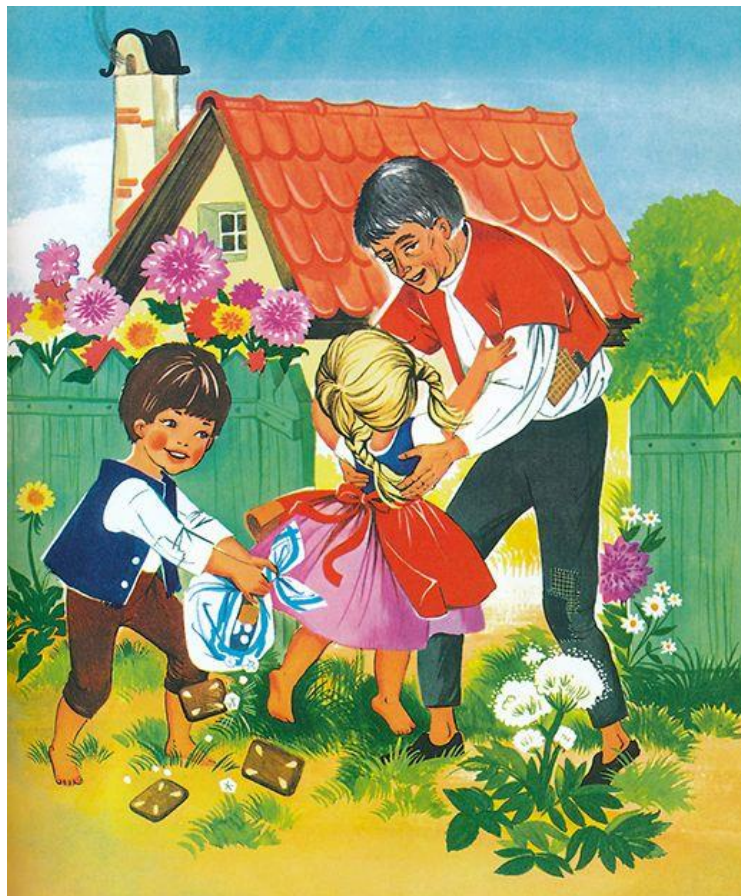
Komu domček patril?

Prečo zavrela ježibaba Janička za mreže?

Podarilo sa det'om ježibabu oklamať? Ak áno, ako?

Ako sa rozprávka skončila?

Záver: na záver pochválime deti za pozornosť, že si vypočuli rozprávku a vedeli ju prerozprávať prostredníctvom obrázkov. Za odmenu si môžu počas dňa vyfarbiť omaľovánku.

